Fientje, bijdrage met gezichtspunten van Rinus van der Putten, zoon van Josephina van der Putten – van Dijk.

Beste Martien, 15-02-'15 Gemert

Ik heb je verhaal gelezen en moet zeggen, dat het vlot en best wel spannend is. Ik voel me eigenlijk zelfs een beetje schuldig, dat wij als kinderen van "Fientje" nooit iets hebben ondernomen om haar op een voetstuk te plaatsen. Anderzijds weet ik ook, dat zij nooit in het centrum van eer en aandacht wilde staan en liever buiten beeld dienstbaar wilde zijn. Iemand is zoals hij of zij is en hoe hij of zij gezien wordt, wordt bepaald door degene, die vanuit zijn / haar eigen ik er een mening over heeft. Zoals jij over mijn moeder schrijft, doe je dat vanuit je eigen astrologische kennis en visie en in je duiding beschrijf jij mijn moeder als iemand, die ook vanuit die bron dacht en handelde. Maar dat is niet zo. Ook wat betreft de reïncarnatie is het meer jouw visie dan die van mijn moeder.
Dat neemt niet weg, dat mijn moeder wel interesse toonde voor dit soort dingen zoals zoveel mensen dat doen. Ik blijf meer bij wat mijn moeder zelf in haar dagelijkse leven zag als haar inspiratie en lotsbeschikking en kom dan uit bij haar diepgewortelde geloof. En dan meer specifiek het katholieke geloof met daarin een centrale rol voor de heilige maagd Maria, de moeder van de zoon van God. Een moeder, die intens verdrietig machteloos moest toezien hoe haar kind door machtswellustelingen werd veroordeeld en op een gruwelijke wijze gevonnist.
Steevast zette mijn moeder links en/of rechts boven haar correspondentie "*JMJ*". De letters, die staan voor "Jezus, Maria en Jozef": "de Heilige Familie". Mijn moeder leefde in die geest en cijferde zich telkenmale weg om dienstbaar te zijn aan anderen.
Mijn moeder was een hardwerkende boerenvrouw, een toegewijde huisvrouw en huismoeder met maar liefst dertien kinderen en heeft als gebedsgenezeres talrijke mensen geholpen, genezen en hoop gegeven vanuit haar sterke christelijke geloof. Zij was "Fientje", het vrouwke van Gemert, het vrouwke van Handel en sommigen zeiden de helderziende. Mijn moeder was dichtbij en niet ver weg, bepaald door sterren en reïncarnatie.

Met vriendelijke groeten,
Rinus van der Putten

Met een persoonlijke noot wordt de bijdrage afgesloten, met een:
M.v.g., veel plezier in je nieuwe vaderland en mogelijk tot ziens,
Rinus van der Putten

Feedback op de bijdrage van Rinus van der Putten
Jerez de la Frontera, 19 mei 2015

In een persoonlijke bericht aan Rinus, zoon van Fien, heb ik de paranormale structuur die aan elk (genezend) medium ten grondslag ligt, geschetst. De essentie van mijn uitleg in de brief vermeld, doe ik wat later dan gepland, de lezer hierbij toekomen.

Fien was tijdens leven een grote vereerster van Maria, qua beleving analoog aan de religieuze cultuur zoals in die tijd binnen de RK kerk gemeengoed was, en

gedeeltelijk nog is. De aanname bijvoorbeeld van ‘Maria als onbevlekte ontvangenis’, was en is, zowel in theologische als wetenschappelijk studies en disputen (protestanten, franciscanen, dominicanen en zelfs Thomas van Aquino wezen het af), net zo veraf of dichtbij als astrologie en reïncarnatie.

Naast astrologie is reïncarnatietherapie wereldwijd sinds meer dan 30 jaar gemeengoed bij hedendaagse (hypno)therapeuten. Ook Noord-Brabant kent vele uitstekende reïncarnatietherapeuten, opgeleid en gecertificeerd door SRN of Tasso (25 alleen al in Brabant) en aangesloten bij de NVRT- Nederlandse Vereniging Voor Reïncarnatietherapie (14). Hun werk wordt aangewend om cliënten met storingen, fobieën en trauma’s te behandelen, waar psycholoog en psychiater vaak faalt. Moderne reïncarnatietherapie brengt niet alleen storingen aan het licht, maar laat ook de ‘roots’ zien waar talenten van een persoon hun oorsprong hebben: van de manager, de leraar, de schoenmaker, of van een genezend medium. Allen hebben reïncarnatief historische en geografische achtergronden van waaruit wordt gehandeld in het actuele heden, talenten en motieven die ‘ingeboren’ zijn, oftewel stammend uit vorige levens. Komend van God vanuit een religieus perspectief.

Als dat (astrologie en reïncarnatie) ver weg is, wat het niet is, dan zou ook de gebedsgenezing van Fien ver weg zijn geweest (van de realiteit), wat het absoluut niet is. Ik vind de stelling van Rinus op dit punt dan ook niet juist, de vergelijking mank gaan. De begrippen dichtbij en veraf worden in dit verband bepaald door de theologische, filosofische, culturele, of desnoods politieke positie van de waarnemer. Zowel Fien als ik staan, het mag voor een buitenstaander wellicht paradoxaal klinken in verband met gebedsgenezing, paranormale genezing of reïncarnatietherapie, met beide benen op de grond.

Mijn visie op het werk van Fien is grosso modo er een als paragnostisch medium, de astrologie is slechts zijdelings meegenomen. Mijn visie op Fien als genezend medium is van dezelfde structuur als van Fien op haar (vroegere) patiënten. Zonder wetenschappelijk te kunnen staven gaf Fien aan wat er met iemand aan de hand was, hoe hem of haar te kunnen helpen. Op dezelfde manier geef ik als medium aan hoe Fien, qua paranormale structuur, was, hoe zij beroepsmatig gebouwd was en handelde. Dat is naast een grote bewondering voor haar als persoon, de strekking van mijn artikel/studie. Zowel Fien als ik konden en kunnen wetenschappelijk moeilijk bewijzen wat de deden en doen. Op zich is dat ook niet nodig, de feiten (genezingen en adviezen) spreken voor zich, tijdens beider levens.

In mijn artikel heb ik niet geschreven of de indruk willen wekken dat Fien haar werk deed op de manier zoals ik dat doe. Fien werkte, zeker niet bewust, vanuit concepten van vorige levens, noch vanuit astrologie. Dat wil ik hier graag nog eens benadrukken. Desalniettemin bestaat er een grote verwantschap tussen haar en mijn werk, maar meer op gebied van analyse en toepassing. Ik heb dan ook vaak de ervaring dat in specifieke cliëntsituaties Fien met advies aan mijn zijde staat. In die zin is Fien, weliswaar de andere wereld bewonende, nog immer ‘levend’.

Ik heb beschreven op welke manier zij (vanuit een paranormale structuur bezien) haar werk deed. Ook al was ze zich van die structuur niet of weinig bewust. Ook als Fien in naam van Maria gebedsgenezend handelde ontkwam ze niet aan de paranormale structuur die er aan ten grondslag ligt. In een lezing op de universiteit van Curaçao gaf ik enkele voorbeelden van ‘mimicry’ bij ‘beïnvloeding’ door geesten of heiligen. http://bit.ly/1IBtihi .

Dat Fien in haar leven genas vanuit een Joods-christelijke positionering, t.w.: het concept heilige maagd Maria, doet niet af aan de innerlijke paranormale structuur die

bij haar (op basis van ervaringen opgedaan in vorige incarnaties) ingeboren was. Tijdens Fien geboorte had Fien geen weet van Maria, dat vormde zich in de loop der tijd binnen een katholiek Brabants milieu en hun cultuur, waar ze wel of niet toevallig terecht kwam.

Als medium kan ik in navolging van de visie van een eerder vermeld medium zeggen dat Fien vanuit veranderend perspectief, inmiddels een andere kijk heeft op religie dan tijdens haar leven.

Binnen Hindoeïsme, Jodendom, Islam (Soefi), Boeddhisme of Animisme is de verklaring bij gebedsgenezing in feite niet anders van aard dan bij (katholieke) gebedsgenezing: het zijn volgens hen hun goden die de genezingen bewerkstelligen of begeleiden. Het ligt er dus maar aan in welke cultuur het bedje stond van de gebedsgenezer, in Brabant, India, Egypte, Afrika, Alaska. Maar allen hebben een aan elkaar verwante paranormale of mediamieke structuur meegebracht in het actuele leven op basis van talenten en ervaringen in eerdere incarnaties. De historische en geografische achtergronden van Fien heb ik geduid. Van daaruit wordt genezen, ongeacht welke naam er aan wordt gegeven van heilige, goeroe of anderszins: Maria, Vishnoe, Jahwe, Brahma, of Obatallah.

Zeker, vanuit het concept ‘verering en voorspraak van de heilige Maria’, genas Fien vele mensen. Maar qua paranormale structuur zag dat, zeker met de kennis van nu, er wat anders uit, zo moet ik beroepsmatig vaststellen.

Fien stond heel dicht bij de mensen, dat neemt niet weg dat ze haar vorige levens als een ‘onbestemd gevoel’ in zich meedroeg, haar drive: het willen genezen, anderen willen helpen, en dat gevoel begrijpelijkerwijs niet of amper kon labelen aan vorige levens. Vergelijkbaar met een huisarts die na jaren zelf in coma te hebben gelegen en met amnesie ontwaakt, zich alleen nog maar herinnert dat hij anderen wil genezen, zonder die gevoelens als een vroegere periode uit zijn leven te kunnen herkennen. Het concept van vorige levens was in de vorige eeuw ook maar amper bekend, zeker in het katholieke milieu waar sinds het Tweede Concilie van Constantinopel (553 na Chr.) een verbod op lag. Alleen het zwaar klinkende begrip reïncarnatie en karma was in esoterische kringen bekend, ver van huis dus.

De connotatie bij reïncarnatie heeft een stenen baard, vorige levens daarentegen is het gisteren door de ogen van vandaag.

Met dank aan Rinus van der Putten voor zijn bijdrage